

بررسی دورنمای فراگیرسازی آموزش و پرورش در ایجاد احساس کارآمدی کودکان با نارسایی ویژه

زهرا کریم نژاد لالمی^۱، زینب افضل خشکبجاری^۲

^۱ استاد دانشگاه فرهنگیان (نویسنده مسئول)

^۲ دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان

چکیده

آموزش و پرورش مهم ترین کار یک کشور است اگر کشوری بخواهد به عزت مادی، به سعادت معنوی، به سیطره سیاسی، به پیشروی علمی، به آبادانی زندگی دنیا، به هر آرزویی بخواهد دست پیدا کند، باید به آموزش و پرورش به عنوان یک کار بنیادی بپردازد. یک قرن تجربه مربوط به ساختارهای مختلف آموزشی ما را به این نتیجه رسانده است که آموزش مجزا که در آن افراد بر اساس ویژگی های مختلف، مثل معلولیت ها، گروه بندی می شوند و تحت آموزش های ویژه جدا از همسالان عادی خود قرار می گیرند نتوانسته است پاسخگوی بسیاری از نیاز های واقعی این افراد به عنوان عضوی از جامعه انسانی باشد. رویکرد اصلی این پژوهش بر پایه مطالعه اسنادی و کتابخانه ای است. برای رسیدن به اهداف این پژوهش مقالات مرتبط در منابع اینترنتی و کتابخانه ای مورد بررسی قرار گرفت. یافته های این پژوهش نشان داد که حضور دانش آموزان با نیازهای ویژه نه تنها باعث منزوی شدن و سرخوردگی این دانش آموزان نمی شود، بلکه تحصیل آنان در کنار دانش آموزان مدارس عادی برای سازگاری اجتماعی آنان سودمند بوده و آنان را برای حضور، فعالیت و زندگی در جامعه آینده آماده می نماید.

واژه های کلیدی: فراگیرسازی آموزش و پرورش، احساس کارآمدی، نارسایی ویژه